Lieta Nr.A420607110
Lietvedības Nr.A01039-11/40

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 3.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pujāte

piedaloties pieteicējam *T.G.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ieslodzījuma vietu pārvaldes pārstāvēm *I.O.* un *O.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *T.G.* pieteikuma par Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2009.gada 31.jūlija lēmuma Nr.1/17-G/2640/2858 atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma Ls 3 000 apmērā atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ieslodzījuma vietu pārvalde 2009.gada 31.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.1/17-G/2640/2858 (turpmāk arī Lēmums), ar kuru atstāts negrozīts Daugavpils cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmums par *T.G.* piemēroto sodu – brīdinājums un atteikts atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 3 000 apmērā (turpmāk arī sākotnējais lēmums).

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts *T.G.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Ieslodzījuma vietu pārvaldes (turpmāk arī Pārvalde, atbildētāja) 2009.gada 31.jūlija lēmuma Nr.1/17-G/2640/2858 atcelšanu.

Pieteikumā norādīts, ka disciplinārsods pieteicējam piemērots nepamatoti, jo pieteicējs atteicās iziet no dzīvojamās kameras uz eksāmenu sakarā ar to, ka eksāmena darbu jau bija uzrakstījis un nodevis, līdz ar to uzskatīja, ka nav nekāda pamata iet uz skolu. Uzskata, ka tika disciplināri sodīts nevis tāpēc, ka būtu izdarījis režīma pārkāpumu, bet gan pēc Daugavgrīvas cietuma vienības priekšnieka vienpersoniska subjektīva viedokļa.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts Ieslodzījuma vietu pārvaldes rakstveida paskaidrojums par pieteikumu. Atbildētāja norāda, ka pieteikums nav pamatots, paskaidrojot tālāk minēto.

[3.1] No pieteicēja 2009.gada 1.jūnija iesnieguma (Reģ.Nr.G/2640) un 2009.gada 15.jūnija iesnieguma (Reģ.Nr.G/2858) satura Pārvalde konstatēja, ka pieteicējs faktiski apstrīdēja Daugavgrīvas cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmumu par soda piemērošanu sakarā ar soda izciešanas režīma pārkāpumu, ar kuru pieteicējam tika piemērots disciplinārsods - izteikt brīdinājumu. Pieteicējs minētajam Daugavgrīvas cietuma priekšnieka lēmumam nepiekrita, savu viedokli pamatojot ar to, ka atteicās iziet no dzīvojamas kameras uz eksāmenu sakarā ar to, ka jau bija uzrakstījis un nodevis eksāmena darbu. Līdz ar to pieteicējam, viņaprāt, nebija nekāda pamata iet ārā no dzīvojamas kameras. Tādējādi pieteicējs uzskatīja, ka Daugavgrīvas cietuma priekšnieks disciplinārsodu piemēroja nepamatoti, nodarot pieteicējam morālo kaitējumu, kuru pieteicējs lūdza atlīdzināt Ls 3 000 apmērā.

[3.2] Izskatot pieteicēja sūdzību par Daugavgrīvas cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmuma par soda piemērošanu atcelšanu, Pārvalde veica pārbaudi

un pieprasīja no Daugavgrīvas cietuma administrācijas minētas disciplinārlietas materiālus. Saņemot pieprasītos dokumentus, Pārvalde konstatēja, ka 2009.gada 26.maijā Daugavgrīvas cietuma amatpersona noformēja ziņojumu Nr.l42/D par ieslodzītā disciplīnas pārkāpumu, kurā norādīts, ka 2009.gada 26.maijā plkst.15.05 pieteicējs atteicās iziet no dzīvojamas kameras Nr.*/kameras numurs/*, lai saskaņā ar norīkojumu aizvestu pieteicēju uz skolas eksāmenu.

Ar savu rīcību pieteicējs pārkāpa Ministru kabineta 2006.gada 30.maija noteikumu Nr.423 ,,Brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.423) 44.9.apakšpunkta, kas noteic, ka notiesātajiem ir pienākums izpildīt brīvības atņemšanas iestādes darbinieku likumīgās prasības, prasības.

Tādējādi konstatējams, ka pieteicējs neizpildīja Daugavgrīvas cietuma amatpersonas likumīgo prasību iziet no dzīvojamas kameras, kad saskaņā ar norīkojumu bija paredzēts ieslodzītos vest uz skolu.

[3.3] Gan 2009.gada 26.maija ziņojumā par ieslodzītā disciplīnas pārkāpumu, gan 2009.gada 28.maija lēmumā par soda piemērošanu notiesātajam sadaļā ,,Ieslodzīto (notiesāto) paskaidrojums" pieteicējs norādīja, ka atteicās iznākt no dzīvojamās kameras Nr.*/kameras numurs/* sakarā ar to, ka pieteicējs jau skolā bija izpildījis un nodevis uzdevumu. Tātad ar savu klātbūtni pieteicējs, viņaprāt, tikai traucētu citiem.

[3.4] Latvijas Sodu izpildes kodeksa (turpmāk - Kodekss) 41.panta pirmā daļa noteic, ka notiesātajiem precīzi un bez ierunām ir jāpilda viņiem noteiktos pienākumus. Saskaņā ar Noteikumu 44.9.apakšpunktu notiesātajiem ir pienākums izpildīt brīvības atņemšanas iestādes darbinieku likumīgās prasības.

Ņemot vērā minēto tiesisko regulējumu, Pārvaldes ieskatā notiesātajiem nav subjektīvo tiesību atteikties iznākt no dzīvojamas kameras, kad to pieprasa brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas. Notiesātajiem jebkurā gadījumā, neatkarīgi no notiesātā subjektīvajiem apsvērumiem, ir pienākums izpildīt brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas prasību par iznākšanu no dzīvojamas kameras vai citas telpas.

[3.5] No disciplinārlietas materiāliem tika secināts un pierādīts, ka pieteicējs konkrēti nav izpildījis Daugavgrīvas cietuma administrācijas likumīgo prasību iziet no dzīvojamas kameras Nr.*/kameras numurs/*. Līdz ar to Pārvalde secināja, ka pieteicējam piemērotais disciplinārsods ir pamatots.

[3.6] Saskaņā ar Kodeksa 70.panta pirmo daļu, par soda izciešanas režīma prasību pārkāpšanu notiesātajiem var izteikt brīdinājumu; izteikt rājienu; aizliegt uz laiku līdz vienam mēnesim pirkt pārtikas produktus un tabakas izstrādājumus brīvības atņemšanas iestādes veikalā; aizliegt kārtējo telefonsarunu; aizliegt kārtējo satikšanos; ievietot soda izolatorā līdz 15 diennaktīm. Savukārt no disciplinārlietas materiāliem konstatēts, ka pieteicējam par izdarīto disciplīnas pārkāpumu tika izteikts brīdinājums. Pamatojoties uz Kodeksa 70.panta pirmo daļu, tas ir vieglākais sods, ko notiesātajiem var piemērot par soda izciešanas režīma pārkāpumu, neskatoties uz to, ka saskaņā ar Kodeksa 70.panta ceturtās daļas 6.punktu atteikums izpildīt brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas likumīgo prasību ir uzskatāms par rupju soda izciešanas režīma pārkāpumu un par kuru, saskaņā ar Kodeksa 70.panta trešo daļu, notiesāto var ievietot soda izolatorā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka pieteicējam uz disciplīnas pārkāpuma brīdi spēkā bija pieci disciplinārsodi par dažādiem soda izciešanas režīma pārkāpumiem, Pārvalde nonāca pie secinājuma, ka piemērotais disciplinārsods ir samērīgs izdarītajam pārkāpumam.

Tādējādi Pārvalde ar 2009.gada 31.jūlija lēmumu Nr.1/17-G/2640/2858 nolēma atstāt Daugavgrīvas cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmumu par

soda piemērošanu notiesātajam negrozītu, atzīstot to par tiesisku un pamatotu.

[3.7] Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (turpmāk - Atlīdzināšanas likums), kas reglamentē ar valsts pārvaldes iestādes nodarīta kaitējuma atlīdzinājuma izmaksas kārtību un apmērus, 1.pants noteic, ka likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību.

Tādējādi, lai lemtu jautājumu par kaitējuma atlīdzinājumu, vispirms jākonstatē prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesisks administratīvais akts. Ņemot vērā, ka Pārvalde atzina Daugavgrīvas cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmumu par soda piemērošanu notiesātajam par tiesisku un pamatotu, proti, Pārvalde nav konstatējusi prettiesisku administratīvo aktu, Pārvaldei nebija arī tiesiskā pamata lemt jautājumu par kaitējuma atlīdzinājumu. Līdz ar to, pieteicējam tika atteikts izdot administratīvo aktu par morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 3 000 apmērā.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka dežurants, kuram viņš bija jāved uz skolu, pēc pieteicēja paskaidrotā, ka uz skolu neies, viņu saprata un aizgāja, ka nevienu no iepriekš piemērotajiem disciplinārsodiem nav pārsūdzējis, taču šajā gadījumā uzskata, ka ir sodīts nepamatoti, jo vienības priekšnieks vai augstākstāvošs priekšnieks vēlas pieteicējam atriebties, jo viņa iesniegumi un sūdzības sagādā cietuma administrācijai neērtības. Uzskata, ka viņa gods un cieņa ar piemēroto disciplinārsodu ir pazemota tādā veidā, ka pieteicējā neieklausās, nenovērtē un neciena viņu.

[5] Atbildētāju pārstāves tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata. Papildus paskaidroja, ka pieteicējs ne sākotnējos paskaidrojumos, ne apstrīdēšanas iesniegumā nav norādījis uz to, ka dežurants pats atteicās viņu izvest no kameras, bet norādīja, ka ir atteicies iziet no kameras, jo pirms pusdienu pārtraukuma jau bija paspējis nokārtot eksāmenu, tāpēc uzskatīja, ka viņam nav nepieciešamības doties uz skolu. Izglītības pasākumi ir iekļauti cietuma dienas kārtībā, bet viens no notiesātā pienākumiem ir noteiktās dienas kārtības ievērošana un ieslodzījuma vietas darbinieku likumīgo prasību precīza un bezierunu izpilde. Laikā, kad Daugavgrīvas cietuma amatpersona izvirzīja pieteicējam likumīgu prasību iziet no kameras, lai piedalītos izglītības pasākumos, dienas kārtībā šajā laikā bija paredzēti tieši izglītības pasākumi, līdz ar to amatpersonas prasības iziet no kameras bija likumīgas un pieteicējam nebija objektīva pamata tām nepakļauties.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā esošos materiālus, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un ir noraidāms.

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis spēkā Daugavpils cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējam.

Tādējādi tiesai ir jānoskaidro, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti un atbilstoši brīvības atņemšanas iestādes iekšējo kārtību regulējošām tiesību normām.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[8.1] 2009.gada 26.maijā uzraugs *A.T.* sastādījis ziņojumu, kas iereģistrēts 2009.gada 26.maijā ar Nr.142/D. Ziņojumā norādīts, ka 2009.gada 26.maijā plkst.15.05 notiesātais *T.G.* neizpildīja cietuma administrācijas likumīgās prasības –

atteicās iziet no dzīvojamās kameras uz mācībām kārtot eksāmenu. *T.G.* pārkāpa Noteikumu Nr.423 44.9.punkta prasības. Ieslodzītais paskaidroja, ka atteicās iet uz skolu, jo eksāmenu jau bija nokārtojis.

[8.2] Vienības priekšnieks 2009.gada 27.maijā sagatavoja izziņu par iepriekš pieļautajiem pārkāpumiem un uzliktajiem disciplinārsodiem, norādot, ka pieteicējam spēkā ir pieci disciplinārsodi. Pēdējo reizi sodīts 2008.gada 30.jūnijā.

[8.3] 2009.gada 28.maijā Daugavpils cietuma priekšnieks pieņēma lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējam. Sākotnējā lēmumā norādīts, ka *T.G.* 2009.gada 26.maijā plkst.15.05 neizpildīja cietuma administrācijas likumīgās prasības – atteicās iziet no dzīvojamās kameras, ar ko pārkāpa Noteikumu Nr.423 44.9.punkta prasības.

Lēmumā par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējs paskaidro, ka neredzēja jēgu iet uz eksāmena otru daļu, tā kā tam nebija sagatavojies. No kameras iziet neatteicās.

Pieteicējam piemērots disciplinārsods – izteikts brīdinājums.

[8.4] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Ieslodzījuma vietu pārvaldē. 2009.gada 31.jūlijā Ieslodzījumu vietu pārvalde, izskatot pieteicēja sūdzību, pieņēma lēmumu Nr.1/17-G/2640/2858, kurā norādīja, ka piemērotais disciplinārsods ir pamatots un likumīgs, un Daugavpils cietuma priekšnieka 2009.gada 28.maija lēmumu atstāja negrozītu un atteica atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 3 000 apmērā, tā kā netika konstatēta prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesisks administratīvais akts.

[9] Kodeksa 71.panta ceturtajā daļā ir teikts, ka uzlikto sodu izpilda nekavējoties, savukārt šī panta piektā daļa noteic, ka sūdzības iesniegšana neaptur soda izpildi.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa konstatē, ka pieņemtais sākotnējais lēmums par disciplinārsoda piemērošanu ir spēku zaudējis administratīvais akts, jo tas jau ir izpildīts, proti, brīdinājums ir izteikts.

Tiesa konstatē, ka savā pieteikumā pieteicējs ir ietvēris prasījumu par lēmuma par disciplinārsodu piemērošanu atcelšanu. Ņemot vērā faktu, ka tiesa nevar atcelt lēmumu, kas jau ir izpildīts, tiesa uzskata, ka ir pamats izvērtēt lēmuma par disciplinārsoda piemērošanu tiesiskumu.

[10] Saskaņā ar Kodeksa 9.pantu personām, kuras izcieš sodu, ir likumos noteiktie pienākumi un tiesības ar ierobežojumiem, ko likumi paredz notiesātajiem, kā arī ar tādiem ierobežojumiem, kas izriet no tiesas sprieduma un režīma, kādu attiecīgā soda veida izciešanai nosaka šis kodekss. Kodeksa 41.panta pirmajā daļā noteikts – režīma pamatnoteikumi brīvības atņemšanas iestādēs uzliek pienākumu notiesātajiem bez ierunām precīzi izpildīt viņiem noteiktos pienākumus. No šīs tiesību normas izriet tieša prasība notiesātajiem īpaši ievērot režīma noteikumus, kas paredzēti Kodeksā, Noteikumos Nr.423 un brīvības atņemšanas iestāžu priekšnieka izdotajos iekšējos normatīvos aktus. No minētajām tiesību normām ir secināms, ka notiesātajiem brīvības atņemšanas iestādēs ir noteikts īpašs režīms, kura nodrošināšanas viena no pamatprasībām ir notiesātajiem noteikto pienākumu precīza un bezierunu izpilde.

Tādējādi tiesai ir jānoskaidro vai pieteicējs ar savu rīcību ir vai nav izpildījis viņam noteiktos pienākumus.

[11] Daugavpils cietuma uzrauga 2009.gada 26.maijā sastādītajā ziņojumā par ieslodzītā disciplīnas pārkāpumu konstatēts, ka pieteicējs pārkāpis Noteikumu Nr.423 44.9.punkta prasības.

Noteikumu Nr.423 44.9.punkts noteic, ka notiesātajiem ir pienākums izpildīt

brīvības atņemšanas iestādes darbinieku likumīgās prasības.

Saskaņā ar Kodeksa 70.panta pirmās daļas 1.punktu par 2009.gada 26.maijā sastādītajā ziņojumā norādīto ieslodzītā disciplīnas pārkāpumu pieteicējam piemērots disciplinārsods – izteikts brīdinājums.

[12] Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs ziņojumā norādītajā laikā atradās dzīvojamā kamerā Nr.*/kameras numurs/* un atteicās iziet no kameras uz mācībām. Lietā pastāv strīds par to, vai, piemērojot disciplinārsodu, iestāde ir objektīvi izvērtējusi lietas apstākļus, proti, ka pieteicējs atteicās iziet uz mācībām nevis atteicās iziet no kameras, un tādējādi vai piemērotais disciplinārsods ir atzīstams par pamatotu un likumīgu.

[13] Pieteicējs, sniedzot sākotnējo paskaidrojumu pēc ziņojuma par ieslodzītā disciplīnas pārkāpumu sastādīšanas, nekādus paskaidrojumus par to, ka dežurants viņu uzklausījis un sapratis, ka pieteicējam nav jāiet uz mācībām, jo eksāmenu viņš ir nokārtojis, nelika iziet no kameras, tikai paskaidroja, ka eksāmenu ir nokārtojis, tāpēc neredz jēgu iet uz mācībām, turklāt izglītojošie pasākumi nav apmeklējami piespiedu kārtā. Lēmumā par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējs norāda uz apstākli, ka neredzēja jēgu iet uz eksāmena otru daļu, jo nebija tam sagatavojies. Savukārt pieteikumā pieteicējs norāda, ka dežurants, kurš ieslodzītos ved uz mācībām, atļāva viņam neiziet no kameras, jo saprata, ka pieteicējam nav nepieciešams iet uz mācībām, tā kā eksāmenu viņš jau ir nokārtojis. Norāda, ka disciplināri sodīts nevis tāpēc, ka ir izdarījis kādu pārkāpumu, bet tāpēc, ka cietuma administrācija vēlas viņam atriebties, jo viņš rakstot sūdzības sagādā neērtības cietuma administrācijai. Uz šādiem apstākļiem pieteicējs norādīja arī tiesas sēdē.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka pieteicējs par pieteikumā norādītajiem apstākļiem, ka dežurants atļāva viņam neiziet no kameras ne savos sākotnējos paskaidrojumos, ne apstrīdēšanas iesniegumā nav norādījis. Turklāt izglītības pasākumi ir iekļauti cietuma dienas kārtībā, bet viens no notiesātā pienākumiem ir noteiktās dienas kārtības ievērošana un ieslodzījuma vietas darbinieku likumīgo prasību precīza un bezierunu izpilde. Konkrētajā gadījumā laikā, kad Daugavgrīvas cietuma amatpersona izvirzīja pieteicējam likumīgu prasību iziet no kameras, lai piedalītos izglītības pasākumos, dienas kārtībā bija paredzēti tieši izglītības pasākumi, līdz ar to amatpersonas prasības iziet no kameras bija likumīgas un pieteicējam nebija objektīva pamata tām nepakļauties. Ieslodzītais tiek iesaistīts izglītības pasākumos pēc ieslodzītā iesnieguma, bet pēc iesaistīšanās izglītības pasākumos ieslodzītajam ir pienākums ievērot dienas kārtību un piedalīties šajos pasākumos.

Izvērtējot augstāk minētos apstākļus, tiesa neatrod pamatu, lai apšaubītu atbildētājas sniegto ziņu patiesumu, bet pieteicēja paskaidrojumus tiesas sēdē un paskaidrojumu, kas sniegts pieteikumā, ka dežurants atļāva viņam neiziet no kameras vērtē kritiski, jo pieteicējs ir ieinteresēts panākt sev labvēlīgu iznākumu, proti, lai netiktu disciplināri sodīts. Tā kā pieteicējs ne sākotnējā paskaidrojumā uzreiz pēc ziņojuma sastādīšanas, ne lēmumā par disciplinārsoda piemērošanu, ne apstrīdēšanas iesniegumos nav norādījis uz šādiem apstākļiem, secināms, ka pieteicējs nepamatoti atteicies izpildīt cietuma amatpersonu likumīgās prasības, jo pieteicējs atzīst, ka no kameras neizgāja. Turklāt tiesai rodas pamatotas šaubas, ka sākotnēji dežurants atļāva pieteicējam neiziet no kameras, bet vēlāk par šo pārkāpumu uzrakstīja ziņojumu, turklāt pieteicējs nenorādīja, ka viņam būtu konflikts ar dežurantu, kurš tad būtu ieinteresēts pieteicēju aprunāt.

Tiesas ieskatā nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka viņš ticis disciplināri sodīts tāpēc, ka cietuma administrācija, konkrēti, vienības priekšnieks vēlas viņam atriebties. Kā konstatējams no lietas materiāliem, tieši vienības priekšnieks ir izteicis

priekšlikumu pieteicēju konkrētajā gadījumā nesodīt, jo ar notiesāto ir veikta profilaktiska saruna un tāpēc viņš uzskata, ka ziņojums sastādīts nepamatoti. Turklāt pieteicējs savos paskaidrojumos nav konsekvents, proti, gan apstrīdēšanas iesniegumos, gan pieteikumā tiesai pieteicējs norāda uz vienības priekšnieka ieinteresētību viņu sodīt nepamatoti, bet tiesas sēdē pieteicējs norādīja, ka nepamatoti viņu sodīt ir ieinteresēts augstākstāvošs priekšnieks.

Tiesa piekrīt atbildētājas viedoklim, ka notiesātajiem nav subjektīvo tiesību atteikties iziet no dzīvojamas kameras, kad to pieprasa cietuma amatpersonas. Notiesātajiem jebkurā gadījumā, neatkarīgi no notiesātā subjektīvajiem apsvērumiem, ir pienākums izpildīt brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas prasību par iznākšanu no dzīvojamās kameras vai citas telpas.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā ar disciplinārlietas materiāliem ir pierādīts, ka pieteicējs nav izpildījis Daugavgrīvas cietuma amatpersonas likumīgo prasību iziet no dzīvojamas kameras.

[14] Izvērtējot piemērotā disciplinārsoda lietderību, tiesa secina, ka pieteicējam par 2009.gada 26.maijā konstatēto pārkāpumu, neskatoties uz to, ka saskaņā ar Kodeksa 70.panta ceturtās daļas 6.punktu atteikums izpildīt brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas likumīgo prasību ir uzskatāms par rupju soda izciešanas režīma pārkāpumu, ka pieteicējas arī iepriekš pieļāvis režīma pārkāpumus, ka pieci disciplinārsodi ir spēkā, saskaņā ar Kodeksa 70.panta pirmās daļas 1.punktu ir piemērots pēc smaguma pakāpes vieglākais sods – izteikts brīdinājums.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka, pieņemot lēmumu ir veikti lietderības apsvērumi un pieteicējam sods piemērots atbilstoši un ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu.

[15] Ievērojot spriedumā norādīto, tiesa atzīst, ka lēmums par pieteicēja saukšanu pie disciplināratbildības ir pamatots un tiesisks, tādējādi pieteikums daļā par Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka 2009.gada 31.jūlija lēmuma Nr.1/17-G/2640/2858 atzīšanu par prettiesisku ir noraidāms.

[16] Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Ievērojot, ka tiesa atzina, ka lēmums par pieteicēja saukšanu pie disciplināratbildības ir pamatots un tiesisks, tādējādi pieteikums daļā par Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka 2009.gada 31.jūlija lēmuma Nr.1/17-G/2640/2858 atzīšanu par prettiesisku ir noraidāms, līdz ar to noraidāms ir arī pieteicēja prasījums daļā par kaitējuma atlīdzinājumu.

[17] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 124.panta pirmajai daļai par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā maksā valsts nodevu Ls 20 apmērā. Savukārt Administratīvā procesa likuma 126.panta trešā daļa noteic, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā (..).

Ar tiesneses 2009.gada 28.septembra lēmumu pieteicējs daļēji atbrīvots no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā, samazinot valsts nodevas apmēru līdz Ls 10. Ievērojot, ka pieteikums tiek noraidīts, pieteicējam ir uzliekams pienākums atmaksāt valsts nodevu Ls 10 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta trešo daļu, 246.-251.pantu, Latvijas Sodu izpildes kodeksa 71.panta piekto daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt *T.G.* pieteikumu par Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2009.gada 31.jūlija lēmuma Nr.1/17-G/2640/2858 atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma Ls 3 000 apmērā atlīdzinājumu.

Uzlikt pienākumu *T.G.* atmaksāt valstij valsts nodevu Ls 10 /desmit latu/ apmērā triju mēnešu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese S.Pujāte